

terminal for både busser, rutebiler og tog er blevet helt ødelagt.

Når det gælder fredning af naturarealer, mener vi i Fremskridtspartiet, at man stort set ikke skal gribe til fredning. Naturen har været i konstant bevægelse siden tidernes morgen. Naturen skal have lov til at ændre sig over årene. Skrivebordsbeslutninger om at frede et stykke natur og med gravemaskiner, kunstige søer, kunstig beplantning m.v. føre det tilbage til en eller anden tilfældig Morten Korch-idyl er spild af penge, og det er til mere skade, end det er til gavn.

Sådan et område som Nordsamsø er blevet totalt affolket som følge af overdreven fredning. Mennesker skal have lov til at leve i, dyrke og bruge naturen uden selvfølgelig at misbruge den. Vi kan og skal ikke gøre Danmark til en naturpark, hvor man kun kan færdes med en naturvejleder i hånden.

Vi går derfor ind for, at ganske mange fredninger af naturarealer bliver ophævet igen, og at private landmænd får lov til at dyrke jorden til gavn for mennesker og dyr. I det hele taget skal statens massive opkøb af jord i disse år standses og afløses af frasalg til private. Når en privat lodsejer har jorden, koster det ikke skatteyderne noget at holde naturen vedlige. Det glemmer man alt for ofte, når fredningsfolkene tromler frem med deres krav.

Der er dog et område, hvor indsatsen for at bevare såvel natur som bygninger er alt for ringe, og det gælder kystsikringen. Vi ved godt, at kystsikring er trafikministerens område, men så må ministrene kunne tale sammen og løse problemet, for vi kan ganske enkelt ikke forstå, at man bruger millioner på at frede en eller anden lille ejendom og så ser passivt til, mens havet æder sig ind på vores land som følge af manglende kystsikring.

Vi har i Fremskridtspartiet læst ministerens redegørelse med interesse, og vi kan fastslå, at der ikke er meget af redegørelsen, som vi er enige i. Vi synes faktisk, tiden er inde til at få fredningsræset stoppet i nogle år, og når så engang staten har fået orden i sin økonomi, kan vi vende tilbage til sagen igen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Måske lige bortset fra det sidste indlæg, som jo mildest talt ikke lagde op til en konstruktiv behandling af min redegørelse, vil jeg gerne sige ordførerne tak for en meget positiv modtagelse her i dag. Der er for mig ingen tvivl om, at det

har været rigtigt at give Folketinget denne redegørelse, og at ikke bare debatten i dag, men også det samarbejde, jeg håber at få med partierne om virkeliggørelse af en række af tankerne og ideerne, må vise sig at være frugtbringende.

Jeg vil gerne som udgangspunkt sige, at vi for vores drøftelser på dette område har en betydelig folkelig opbakning. Man skal ikke tage fejl af, at selv om der er enkeltsager, som undertiden i deres forløb tyder på det modsatte, og hvor der er folkelig reaktion imod det ene eller det andet påbud, at den almindelige danske befolkning er positiv over for det, som er hovedtanken i redegørelsen her, nemlig en større indsats for bevarelse af kulturmiljøværdier i Danmark.

Noget af det, der kan provokere de stærkeste folkelige reaktioner frem, er faktisk, når man ødelægger enten bygningsværdier eller landskabelige værdier, som for den lokale befolkning rummer meget store værdier. Det er sjældent, at smukke ting, at bevaringsværdige ting, ødelægges som følge af et folkeligt pres. Det er som regel andre forhold, der gør sig gældende. Så vi kan glæde os på det her område over en betydelig folkelig opbakning, og det vil jeg gerne notere til indledning.

Op så havde jeg tænkt mig i mit svar her, inden jeg siger noget til de enkelte ordførere, at koncentrere mig lidt om de konkrete forslag, der stilles i redegørelsen, og prøve at danne mig et overblik over, hvordan stillingen er her i Folketinget efter første runde af ordførerindlæg.

Jeg vil her tage udgangspunkt i den sammenfatning, der er i min redegørelse af 22. november 1995.

Den første konklusion i sammenfatningen er, at kulturmiljøet skal indgå med større vægt i miljøpolitikken ved siden af forureningsbekæmpelsen og beskyttelsen af dyr og planter. Som jeg har hørt ordførerne her i dag bortset fra Fremskridtspartiet, er der hos alle partier et ønske om at medvirke til dette. Det vil sige, at den formulering, jeg har prøvet at give det ved at sige, at kulturmiljøet i fremtiden skal have vægt på lige fod med miljøbeskyttelse, forureningsbekæmpelse og beskyttelsen af naturen og sikring af dyr og planter, er i overensstemmelse med folketingets flertallets ønsker, og at vi nu begynder at tale om kulturmiljøet som den tredje dimension.

Den andet konklusion er, at grundlaget for en øget folkelig inddragelse skal styrkes og forbedres. Jeg mener, at alle, der har haft ordet her i dag, har lagt vægt på det spørgsmål. Mange har